

GELD MAAKT NIET GELUKKIG

(Quick return)

Komische thriller in twee bedrijven

door

DEREK PARKES

vertaling

Jan Hulsegge

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GELD MAAKT NIET GELUKKIG – QUICK RETURN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **DEREK PARKES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1999 by Derek Parkes

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN: (in volgorde van opkomst)

Gary Powell - midden veertig

Ruth Powell - midden dertig

Allan Greene - achter in de veertig

Michael Cassidy - midden dertig

(de leeftijden moeten beschouwd worden als een indicatie)

PLAATS VAN HANDELING:

De handeling vindt plaats in een penthouse in Chiswick (Londen) dat uitkijkt over de Theems.

TIJD VAN HANDELING:

Het heden.

Eerste Bedrijf: achter in augustus. Vroeg in de avond.

Tweede Bedrijf: twintig minuten later.

DECOR:

Het luxueuze penthouse heeft uitzicht over de Theems. Het is zeer modern ingericht. Het meubilair bestaat uit een eettafel en bijbehorende stoelen, leunstoelen, boekenplanken met daarop fraai ingebonden boeken, originele kunstvoorwerpen aan de muur, een kristallen kroonluchter en een hoekkast met daarin een televisietoestel, video, een midi hifi toren, een rek met compactdiscs en een telefoon. Er is een rijk gevulde bar met diverse soorten drank. Op de bar ligt een damestasje. In het midden van de achterwand is een grote schuifpui die op een balkon uitkomt. Voor op het toneel is een deur naar de hal, slaapkamers, keuken enz.

EERSTE BEDRIJF

(het is vroeg in de avond, achter in augustus. Op de vloer staan diverse koffers. Gary Powell, een Amerikaan van midden veertig gekleed in hemdsmouwen, probeert met grote moeite een van de koffers open te maken)

GARY: Verdomme!

RUTH: *(achter)* Zei je wat, schat?

GARY: Ik zei, verdomme.

RUTH: *(achter)* Oh.

GARY: Wil je niet weten waarom?

RUTH: *(achter)* Oké. Waarom?

GARY: Ik kan die koffer niet open krijgen. Het slot zit vast of zo. *(hij gaat naar de deur)* Help eens even, wil je?

RUTH: *(achter)* Ik kom.

GARY: *(loopt weer terug naar de koffer, bekijkt hem aan alle kanten en kijkt op zijn horloge)* Hé! Dat verdomde ding staat stil.

RUTH: *(komt binnen terwijl ze praat. Ze is de vrouw van Gary, ook Amerikaans, ongeveer tien jaar jonger. Ze is heel aantrekkelijk en draagt een fraai negligé. Ze doet de deur achter zich dicht)* Dat zijn de eerste tekenen van idioterie, weet je dat? *(Gary kijkt haar onderzoekend aan)* Praten tegen jezelf, bedoel ik.

GARY: Heb je even tijd, schat?

RUTH: *(uitdagend)* Waarvoor?

GARY: Niet daarvoor, verdorie. *(plat)* Effe dimme, dame. Ik moet eerst over mijn jetlag heen zien te komen.

RUTH: Ik kan me niet voorstellen waarom – je hebt het grootste deel van de vlucht geslapen.

GARY: Helemaal niet. Ik ben alleen maar zo nu en dan een beetje weggedoezeld. Goh, wat een reis. Eerst vijf uur vertraging op het vliegveld, dan dat verdomde kind aan de andere kant van het gangpad... “Mammie, ik wil water. Mammie, ik wil een snoepje.”

RUTH: Het was een grappig klein kereltje.

GARY: Ik heb een heel ander woord dan grappig in gedachten.

RUTH: Toe nou, Gary, ouwe mopperpot. Je hebt zelf ook binnenkort kinderen....

GARY: Wedden?

RUTH: *(haalt haar vingers door zijn haar)* Om eerlijk te zijn, ik voel me op het moment heel broeds. Ik ben van plan tweelingen te krijgen. Misschien wel een paar stel.

GARY: Oh, hou op, Ruthie. We zijn nog maar zes weken getrouwd.

RUTH: Hou op! *(ze gaat bij hem vandaan)* Noem me alsjeblieft geen Ruthie. Mijn eerste man zei dat ook altijd. En ik heb net zo min behoefte aan hem als aan een gaatje in mijn hoofd. *(ze gaat naar de radio en bekijkt de apparatuur)*

GARY: Sorry. *(hij kijkt weer op zijn horloge)* Zeg, ik vroeg hoe laat het was.

RUTH: Ik kan mijn horloge niet vinden.

GARY: Je kunt je...

RUTH: Ik ben naar de badkamer gegaan toen jij met die bagage bezig was. Ik doe het altijd af als ik mijn handen was.

GARY: Heb je het dan verloren?

RUTH: Verloren... ergens neergelegd ...Nu, het heeft niks te betekenen. Gewoon een goedkoop prul.

GARY: *(gaat weer naar de koffer)* Misschien kun je het vliegveld bellen...

RUTH: Maak je niet druk. Ik heb de wekker ingepakt.

GARY: En waar is die dan?

RUTH: *(knikt in de richting van de weerbarstige koffer)* Wat denk je?

GARY: Oh, verdomme. *(hij begint weer te prutsen)* Ik moet dat verdomde ding op de een of andere manier open zien te krijgen. *(Ruth zet de radio aan. Op de achtergrond is een nieuwslezer te horen. Ruth kijkt eventjes naar Gary, gaat dan naar hem toe en kust hem in de nek)*

RUTH: Gefeliciteerd.

GARY: Wat?

RUTH: Gefeliciteerd.

GARY: Waar heb je het over?

RUTH: Het is precies zes maanden geleden dat we elkaar ontmoet

hebben.

GARY: *(bezig met de koffer)* Oh, ja?

RUTH: En ik vind dat we dat moeten vieren, jij niet? *(ze duwt hem zachtjes bij de koffer vandaan en rommelt met de sleutel)*

GARY: Ik wil op het moment niks drinken.

RUTH: Ik heb het ook niet over drinken.... *(Gary kijkt haar behoedzaam aan. De telefoon gaat, Gary neemt op)*

GARY: Hallo... Ja, daar spreekt u mee. Wat kan ik voor u doen? Juist. Prima, doe maar. Maakt u zich maar geen zorgen om ons. We gaan toch uit. Nee, we verwachten geen bezoek. Oh, behalve een taxi. We hebben een taxi besteld. Ja. We hebben hem het kamernummer gegeven. Kan hij meteen naar boven komen als er niemand aan de receptie zit? Ja, prima. Ga maar gauw. Ik hoop dat alles in orde komt. Graag gedaan. *(legt de hoorn neer)*

RUTH: Wat had dat allemaal te betekenen?

GARY: Dat was de portier...

RUTH: Is er iets?

GARY: Zijn vrouw is in verwachting.

RUTH: Geluksvogel.

GARY: Ze is halsoverkop naar het ziekenhuis gebracht. Hevige weeën. Twee weken te vroeg.

RUTH: Oh.

GARY: Hij wil natuurlijk bij haar zijn.

RUTH: Natuurlijk.

GARY: Maar zijn aflossing komt pas om halftien. *(hij gaat naar de radio)*

RUTH: Geen probleem. *(Gary zet het volume wat hoger. Het laatste deel van het nieuws klinkt)*

NIEUWSLEZER:..... door de opwarming van de aarde. Tot slot het weer. Over het hele land wordt helder en zonnig weer verwacht met temperaturen die ongeveer hetzelfde zullen zijn als vandaag. Dit was het nieuws van zeven uur.

VROUWELIJKE OMROEPER: Dit is radio twee. Het is vijf over zeven – tijd voor de Skymasters. *(Gary kijkt verbaasd)* De openings- tune

wordt gespeeld.

GARY: Moet je dat meemaken. Moet je dat meemaken. (*hij schakelt de radio uit*)

RUTH: Wat moeten we meemaken?

GARY: Twaalf – nee, dertien jaar geleden waren de Skymasters ook al op de radio.

RUTH: Waar heb je het over?

GARY: De Skymasters. Die zijn er nog steeds. Ik luisterde daar altijd naar. Iedere avond. Ik was gewoon verslaafd. (*Ruth heeft de koffer eindelijk open*) Het is je gelukt!

RUTH: Ah! Ik heb niet alleen een mooi snoetje... maar ik ben wel bang dat het slot kapot is. (*ze trekt er met moeite de sleutel uit*)

GARY: Oh, maak je daar maar geen zorgen om, schat. Ik kan in ieder geval een schoon overhemd aantrekken.

RUTH: Zou je niet eerst gaan douchen?

GARY: Misschien wel. (*hij doet de koffer open. Ruth gaat naar hem toe en knuffelt hem*)

RUTH: Moet ik – zou je het leuk vinden als ik meeding?

GARY: (*verbaasd*) Onder de douche? (*Ruth knikt en lacht verleidelijk*) We moeten weg.

RUTH: Ik heb een veel beter idee. We blijven hier. Gaan naar bed en dan kun jij me beminnen.

GARY: Vind je zeven uur niet een beetje vroeg? (*maakt zich los*)

RUTH: We zijn op huwelijksreis, weet je nog?

GARY: Verlate huwelijksreis. Dat is niet helemaal hetzelfde.

RUTH: Poeh!

GARY: Er is voor alles een tijd en plaats, weet je dat?

RUTH: (*kruipt weer tegen hem aan*) Ja. Wanneer en waar dan ook.

GARY: (*duwt haar zachtjes weg*) Nu niet, schatje.

RUTH: Zie je wel, dat gebeurt er... (*Gary kijkt haar onderzoekend aan*) als je met een veel oudere man trouwt.

GARY: Hé, gaat het een beetje! Tien jaar, zoveel verschil is dat niet.

RUTH: Misschien niet. Als het lichaam nog goed meewil...

GARY: Goed meewil...? Dat is een akelige opmerking. Het klinkt alsof ik op instorten sta. *(hij gaat weer naar de koffer. Na een moment komt Ruth bij hem)*

RUTH: Gary.

GARY: Dat ben ik. *(hij probeert het slot te openen)*

RUTH: Laat dat nu eens even. *(ze slaat haar armen om de zijne)*

GARY: Ik moet...

RUTH: Ik wil met je praten. *(ze trekt hem naar een leunstoel)*

GARY: Luister, ik...

RUTH: Ga zitten, Gary. Alsjeblieft.

GARY: *(zucht)* Oké. Jij bent de baas. *(hij gaat zitten. Ruth maakt geen aanstalten om bij hem te gaan zitten. Ze staat gewoon in stilte even naar hem te kijken)* Is er wat?

RUTH: Gary, hou je van me?

GARY: Wat voor stomme vraag is dat nu weer?

RUTH: Nu?

GARY: Ik – ik ben met je getrouwd, is het niet?

RUTH: Je hebt mijn vraag nog niet beantwoord.

GARY: Natuurlijk hou ik van je.

RUTH: Je hebt dat nog niet vaak gezegd.

GARY: Oh, shit. Je weet toch, ik ben niet erg.... *(pauze)*

RUTH: Romantisch?

GARY: Nu – ja. Maar dat maak jij meer dan goed...

RUTH: Is daar wat verkeerd aan?

GARY: Ik vraag me soms wel af.... *(pauze)*

RUTH: Wat vraag jij je af?

GARY: Oh, niks.

RUTH: Oh, nee. *(ze gaat op de armleuning van zijn stoel zitten)* Vertel me wat jij je afvraagt.

GARY: Nu, ik zou gedacht hebben dat... na al dat gedoe van die scheiding... dat je... dat je wel een beetje minder romantisch zou zijn.

RUTH: Oh, denk jij er zo over. Jij vindt dat ik een beetje minder lief

tegen je moet doen?

GARY: Ja.

RUTH: Ik ben een onverbeterlijke optimist, schat. Omdat ik een keer een misser heb gehad.....

GARY: Wat is er eigenlijk tussen jullie voorgevallen?

RUTH: Ik wil daar niet over praten.

GARY: Het zit niet lekker, hè? (*Ruth schudt haar hoofd*) Waarom praat je er dan niet over? Ik bedoel, het enige wat je me ooit verteld hebt, is dat je man ontrouw was en dat jij van hem wilde scheiden..

RUTH: Is dat niet genoeg?

GARY: Misschien wel, maar... je hebt nooit verteld hoe hij was, of hoe lang jullie getrouwd zijn geweest.

RUTH: (*even stilte, dan een zucht*) Twee weken.

GARY: Twee weken? Wil je zeggen, dat je nog maar twee weken getrouwd was en dat hij toen al begon te rotzooien? (*Ruth knikt*) Goh, dat is ruig. (*Ruth haalt licht de schouders op en staat op*) Was het iemand die je kende?

RUTH: Nee.

GARY: Hoe ben je erachter gekomen?

RUTH: Ik – ik moest overwerken. Er was een ouderavond. En omdat ik toen het hoofd van de school verving, moest ik er zijn...

GARY: Natuurlijk.

RUTH: Het was eigenlijk redelijk vroeg afgelopen... en omdat ik nog maar pas getrouwd was, ging ik meteen naar huis.

GARY: Logisch.

RUTH: Hij was niet thuis. Richard was uitgegaan. Ik – ik ging naar boven om iets anders aan te trekken, en ... ik weet niet wat het was, noem het maar vrouwelijke intuïtie – een zesde zintuig, als je wilt – maar ik voelde dat er iets gebeurd was terwijl ik niet thuis was...

GARY: Rook je het parfum van een andere vrouw?

RUTH: Nee. Nee... het beddengoed lag niet goed. Ik weet niet precies hoe, maar het zag er anders uit. (*Gary knikt*) Ik wilde niet geloven dat er iets.... Ik dacht, ik trek het gewoon wat recht. Misschien voelde hij zich niet lekker, had even geslapen.... (*ze schudt haar*

hoofd) Het was van zijde. Een heel, heel klein.

GARY: Oh.

RUTH: Ik wist dat Richard geen zijden ondergoed droeg....

GARY: (*staat op*) Hé, wacht eens even. Probeer je me te vertellen dat...?

RUTH: (*knikt*) Ja.

GARY: (*slaat zijn arm om haar heen*) Arm, klein ding.

RUTH: Nu weet je het.

GARY: Oh, schatje, ik weet niet wat ik moet zeggen.

RUTH: Zeg maar niks. Doe me een plezier en zeg niks.

GARY: Wat je wilt.

RUTH: Ik wil er niet meer over praten.

GARY: Goed. (*hij trekt haar tegen zich aan*)

RUTH: En, lieverd... (*hij kijkt haar vragend aan*) Onderschat me alsjeblieft niet. Wil je?

GARY: (*lacht*) Wat bedoel je?

RUTH: Jij denkt dat ik onverbeterlijk romantisch ben. Een beetje een watje.

GARY: Klopt.

RUTH: Oké. Denk dat dan maar.

GARY: Wat bedoel je?

RUTH: Werk me niet tegen, Gary. Ik kan heel hard zijn als ik....

GARY: (*lacht*) Hé, vooruit, hè. Waar heb je het over? Jou tegenwerken?

RUTH: Nu ja, we weten eigenlijk niet veel van elkaar, hè? We zijn halsoverkop getrouwd.

GARY: (*trekt haar mee naar de leunstoel, gaat zitten en trekt haar zachtjes op zijn schoot*) Ik heb je alles verteld wat er over mij te vertellen valt. Ik ben een heel gewone jongen. Ik ben geboren in Berkeley, Californië. Mijn ouders wonen daar nog – nu ja, dat weet je – ik heb je meegenomen naar hen toe. Ik heb twee broers. Eén zuster. Allemaal getrouwd. Ik ben de jongste van de familie. Ik heb de middelbare school gedaan. Bijna gezakt, maar...

RUTH: Waarom heb je zo lang gewacht met trouwen?

GARY: Wat bedoel je – lang gewacht? Ik ben nog niet seniel, hoor.

RUTH: Maar je was zeker al veertig voordat je trouwde.

GARY: Is dat misdadig?

RUTH: Nee, maar...

GARY: Het paste me gewoon niet om eerder te trouwen...

RUTH: Maar je houdt van vrouwen.

GARY: Natuurlijk hou ik van vrouwen. Wat ben jij...? Hé, kalm aan, hè schatje. Als jij denkt dat ik een of andere flikker ben.... Ze komen niet uit de lucht vallen, hoor.

RUTH: Sorry.

GARY: Ik heb nooit veel omgang gehad met de andere kunne. Later tenminste niet. Ik heb verkering gehad. Melinda. Een heel lief meisje. Ze was werkelijk geweldig. We zijn meer dan vier jaar met elkaar gegaan....

RUTH: Vier jaar? Is er iets verkeerd gegaan?

GARY: *(zacht)* Ze is verdronken.

RUTH: Oh.

GARY: In een zwemkom in een meer. Ze raakte verward in de planten.

RUTH: Dat is vreselijk.

GARY: Het is twintig jaar geleden, maar ik ben er nooit echt overheen gekomen.

RUTH: Dat begrijp ik.

GARY: Het heeft me vreselijk aangegrepen. Ik kon jarenlang geen andere meisjes meer zien. Ik – nou ja, ik gooide me op het werk. Werkte soms vierentwintig uur per dag. Gewoon, om maar niet aan Melinda te hoeven denken. Vind je dat gek?

RUTH: Nee, ik vind het wel heel naar. Maar waarom – waarom heb je me dit niet eerder verteld?

GARY: Soms doen herinneringen zeer... nu ja, jij wilde toch ook niet over je ex praten? *(Ruth schudt haar hoofd en haalt haar schouders op)* Het is de moeite waard geweest. Al dat harde werken. Het heeft genoeg opgeleverd. Ik moet eerlijk bekennen, ik ben wel een stuk harder geworden. Maar ja, als je aan de top wilt komen, moet je soms op een paar tenen trappen....

RUTH: Heb je ooit voor een andere firma gewerkt?

GARY: Nee, ik ben bij Perfume International begonnen en ik ben van plan bij Perfume International te blijven.

RUTH: En wanneer heb je lucht gekregen van die grote promotie waar je zo op gesteld bent?

GARY: Begin dit jaar. Toen de huidige Vice President zijn pensioen aankondigde.

RUTH: *(staat op)* Ja, logisch dan.

GARY: *(staat op)* Wat bedoel je – ja, logisch dan?

RUTH: We hebben vijf uur op het vliegveld van San Francisco gezeten...

GARY: En?

RUTH: Van die vijf uur, heb jij twee uur geslapen.

GARY: Twee uur? Ik heb geen twee uur geslapen.

RUTH: Het was twee uur, Gary.

GARY: *(kwaad)* Oké, oké. Dan was het twee uur.

RUTH: Ik had toen tenminste de tijd. Om na te denken.

GARY: Na te denken?

RUTH: *(knikt)* Ik moest eens nadenken. Over ons. *(Gary kijkt haar onderzoekend aan)* Oh, begrijp me niet verkeerd, maar... terwijl we daar zaten – en jij sliep, heb ik me wel afgevraagd of we goed bezig waren.

GARY: Wat bedoel je?

RUTH: Of misschien kan ik beter zeggen – of ik wel goed bezig was.

GARY: Misschien klinkt dit wel een beetje stom, schat, maar wat bedoel je eigenlijk? Of jij wel goed bezig was?

RUTH: Gary, we hebben elkaar ontmoet en zijn binnen zes maanden met elkaar getrouwd.

GARY: Heb je er spijt van?

RUTH: Vertel eens. Hoeveel anderen komen in aanmerking voor die promotie?

GARY: Ik wou dat je een vraag niet met een andere vraag beantwoordde.

RUTH: Hoeveel?

GARY: Drie. Waarom? Waarom vraag je dat?

RUTH: En zijn ze allemaal getrouwd?

GARY: (*denkt even na*) Ja. Alledrie. Wat probeer je te zeggen, Ruth?

RUTH: Mijn vader heeft een hoge functie in een groot olie- concern....

GARY: Dat weet ik, maar ik snap niet wat dat...

RUTH: Als het bedrijf een vacante positie heeft – voor een hoge functie – dan wordt die baan altijd aan een getrouwde man aangeboden. Bij voorkeur, een getrouwde man met kinderen. Gegadigden die niet getrouwd zijn, zijn bij voorbaat kansloos....

GARY: Ah! Nu snap ik het. Nu wordt alles me duidelijk. Jij denkt dat ik met jou getrouwd ben om een betere kans op die promotie te hebben?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto